

זוהר תהלים

אסור להתקרב לְמִי שְׁאַיֵנו עוֹסֵק בַּתּוֹרָה.
 שְׁבֹךְ שְׁנִינוּ, שְׁכַל מִי שֶׁלֹא מִשְׁתַּדֵּל
 בַּתּוֹרָה, אָסוּר לוֹ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו,
 לְהִשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ וְלַעֲשׂוֹת עִמּוֹ סְחוּרָה, וְכָל
 שֶׁכֵּן לְלַכֵּת עִמּוֹ בַּדֶּרֶךְ, שֶׁהָרִי אֵין בּוֹ
 אֲמוּנָה. (ועל זה) שְׁנִינוּ, כָּל אָדָם שֶׁהוֹלֵךְ
 בַּדֶּרֶךְ וְאֵין עִמּוֹ דְּבָרֵי תּוֹרָה, מִתְחַיֵּב
 בְּנַפְשׁוֹ. כָּל שֶׁכֵּן מִי מִתְחַבֵּר בַּדֶּרֶךְ עִם מִי
 שְׁאֵין בּוֹ אֲמוּנָה, שֶׁלֹא מִחְשִׁיב אֶת כְּבוֹד
 אֲדוֹנָו וְאֶת שְׁלוֹ, שֶׁלֹא חָס עַל נַפְשׁוֹ.

אשריהם הצדיקים שמשתדלים בתורה.

רְבִי יְהוּדָה אוֹמֵר, מִי שֶׁלֹא חָס עַל נַפְשׁוֹ,
 אֵיךְ יִשְׁלַף נַפְשׁוֹ כְּשֶׁרָה לְבָנוּ? אָמַר
 רְבִי אֶלְעָזָר, תִּמְהַנֵּי עַל הַדּוֹר, וְהָרִי הַדְּבָר
 נֶאֱמַר וְכוּ'. וְעַל זֶה כְּתוּב אֵל תִּהְיֶה כְּסוּס
 כְּפָרָד אֵין הַבֵּין. אֲשֶׁרִיהֶם הַצַּדִּיקִים
 שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה וְיוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְקַדְּשִׁים אֶת עַצְמָם
 בַּקִּדְשׁ הַמְּלָךְ, וְנִמְצְאִים קְדוּשִׁים בְּכֹל,
 וּמְשׁוּם כֶּךָ שׁוֹלְפִים רוּחַ שֶׁל קִדְשׁ
 מְלַמְעֵלָה, וְכָל בְּנֵיהֶם הֵם צַדִּיקֵי אָמֶת,
 וְנִקְרָאִים בְּנֵי הַמְּלָךְ, בְּנִים קְדוּשִׁים.

אוי להם לרשעים שמעשיהם חצופים.

אוי להם לרשעים, שכלם חצופים
 ומעשיהם חצופים, ומשום כך
 יורשים בניהם נפש חצופה מצד הטמאה,
 כמו שכתוב ונטמתם בם. בא להטמא -
 מטמאים אותו. אל תהיו כסוס כפרד,
 שהם בעלי זנות (של טמאה) על הכל. אין

זה נודעות המכות לכהן, אותן שבאות
 מצד הטמאה ואתן שבאות מהצד האחר.

התורה מעידה בבני האדם

[זוהר ויקרא פרשת קדושים דף (פ' ע"א)] וַיִּדְבֹר
 ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל כָּל עַדַת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי
 קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם. רְבִי אֶלְעָזָר פִּתַּח,
 (תהלים לב): אֵל תִּהְיֶה כְּסוּס כְּפָרָד אֵין הַבֵּין
 וְגו'. בְּכִמָּה פְעָמִים הַתּוֹרָה מְעִידָה בְּבְנֵי
 אָדָם, כְּמָה פְעָמִים הִיא מְרִימָה קוֹלוֹת
 לְכָל הַצַּדִּיקִים לְהַעִיר אוֹתָם, וְכָלֵם רְדוּמִים
 בְּשִׁנָּה בַחֲטָאֵיהֶם (בחוריהם), אֵינֶם
 מְסַתְּכָלִים וְאֵינֶם מְשַׁגִּיחִים בְּאִיזָה פְּנִים
 יַעֲמְדוּ לְיוֹם הַדִּין הָעֵלְיוֹן, כְּשִׁיתָבַע אוֹתָם
 הַמְּלָךְ הָעֵלְיוֹן עַל עֲלֻבוֹן הַתּוֹרָה שֶׁצוּעַקֵת
 כְּנִגְדָם, וְאֵינֶם מַחְזִירִים פְּנֵיהֶם מוּלָהּ,
 שְׁכֹלֵם פְּגוּמִים בְּכֹל, שְׁאֵינֶם יוֹדְעִים אֶת
 אֲמוּנַת הַמְּלָךְ הָעֵלְיוֹן, אוֹי לָהֶם וְאוֹי
 לְנַפְשָׁם!

אם אינו עוסק בתורה אין בו אמונה

שְׁהָרִי הַתּוֹרָה מְעִידָה בּוֹ וְאוֹמַרְתָּ, (משלי ט)
 מִי פְתִי יָסַר הִנֵּה חָסַר לֵב (ואמרה)
 אָמְרָה לוֹ. מַה זֶה חָסַר לֵב? שְׁאֵין בּוֹ
 אֲמוּנָה. שְׁמִי שְׁאֵינּו עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, אֵין בּוֹ
 אֲמוּנָה וּפְגוּם הוּא מִהַכֹּל. (ואמרה) אָמְרָה
 לוֹ?! אָמְרָה לוֹ הִיָּה צְרִיף לְהִיּוֹת, כְּמוֹ
 שְׁנֶאֱמַר (תהלים מב) אָמְרָה לֵאל סְלַעִי. מַה
 זֶה אָמְרָה? אֵלֹא לְהַכְלִיל וּלְהוֹסִיף אֶת
 הַתּוֹרָה שֶׁלְמַעֲלָה, שֶׁהִיא קוֹרֵאת לוֹ חָסַר
 לֵב, פְּגוּם מִהָאָמוּנָה.